

Rainer Maria Rilke: Zwiastowanie

Słowa Anioła

Słowa Anioła

Nie mogłaś blisko Boga stać.
Jak my. Już taki ład.
A jednak na twych rękach znać
błogosławieństwa ślad.
Tak żadna z kobiet, tyle wiem,
nie składa dłoni w Słowo.
Ja jestem rosą, jestem dniem,
ale ty wydasz owoc.

Lecę z daleka, padam z nóg,
jak gdybym był pijany,
i nie pamiętam już, co Bóg
w promienny strój odziany
kazał ci rzec, a zwłaszcza jak
(jaką zwiastować mową).
Jam tylko omen, pierwszy znak,
ale ty wydasz owoc.

Rozpięte skrzydła, które mam,
doprawdy są ogromne.
Lecz – choć jesteśmy sam na sam
w twojej izdebce skromnej –
nie widzisz mnie i niewzruszenie
tkwisz z pochyloną głową;
bo ja to tylko wiatru tchnienie,
ale ty wydasz owoc.

Anioły są aż rozedrgane,
miotają się w przestworzach.
To podniecenie niesłychane!
Ta dziwna wola boża!
Pewnie więc wkrótce się dokona,
co wymarzyłaś we śnie.
Tak, widzę to! Bądź pozdrowiona!
Błogosławiona jesteś!

Bo jesteś bramą, która już –
już wkrótce się otworzy.
Najmilsza z wszystkich ziemskich dusz,
nie zgub tych słów, lecz w sercu złóż,
bo zbłądzą – jakby w borze.

Niech w końcu spełni się twój sen;
rozpocznij świat na nowo!
Bóg mnie tak olśnił – gdzieś tam, hen...

Ale ty wydasz owoc.

21 lipca 1899

Przełożył Antoni Libera

Sfinansowano przez Narodowy Instytut
Wolności - Centrum Rozwoju
Społeczeństwa Obywatelskiego
ze środków Programu Rozwoju
Organizacji Obywatelskich
na lata 2018 – 2030

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Dofinansowano
ze środków Ministra
Kultury i Dziedzictwa
Narodowego